

Ricky Gervais to docela hezky “nandal” svým politicky korektním uměleckým kolegům!

- CZ24 News | 15. února 2020

USA: Britský herec, komik, režisér, producent, muzikant a spisovatel Ricky Gervais coby moderátor letošního předávání filmových cen Zlatý glóbus odložil jakoukoliv politickou korektnost (ne že by se jí jako světlá výjimka jindy držel) a páčil ostrými. Poukázal na pokrytectví svých kolegů a na rovinu jim vmetl do tváří, že nejsou v pozici, v níž by mohli svými moudry kohokoliv poučovat. Závěr jeho řeči by měli vytisknout a dát na „nástěnku“ ředitelé a šéfové všech našich uměleckých scén. Z jakého titulu mají běžné lidi poučovat ti, z nichž nemalá řádka byla, je a bude hlásnou troubou propagandy za každého režimu?

„No, říkáte, že jste se probudili, ale společnosti, pro které pracujete – neuvěřitelné. Apple, Amazon, Disney. Kdyby ISIS spustil streamovací službu, volali byste agentovi, že?“ uvedl Gervais v závěru své úvodní řeči na adresu svých kolegů.

Nevíte nic o reálném světě, seberte svou malou cenu a běžte do...

„Takže pokud dnes večer vyhrajete ocenění, nevyužívejte to jako platformu pro politický proslav. Nejste v pozici, abyste mohli veřejnost v čemkoliv poučovat. Nevíte nic o reálném světě. Většina z vás strávila ve škole méně času než Greta Thunberg. Takže pokud vyhrajete, přijďte, přijměte své malé ocenění, poděkujte svému agentovi a svému bohu a odprejskněte/jděte do prdele, OK? Je to už tak tři hodiny dlouhé.“

Ricky Gervais se v projevu s humorem a nevybíravostí sobě vlastní opřel do řady současných témat, která trpí hyperkorektností. Tedy pokrytectvím, jak říkám já. Pro uměleckou sféru byl však nejstěžejnější právě závěr.

Věrozvěsti současnosti?

Stejně jako prominentní smetánka z amerického Hollywoodu, také ta z našeho malého českého písčku se často a ráda pasuje do role věrozvěstů a hlasatelů jediné správné pravdy. Čest výjimkám, kterých, věřím, také není málo. Poučování a plísňení lidí s jiným světonázorem a pohledem na svět coby doména nejednoho tuzemského umělce. Ostatně, stačí se podívat na některá vyjádření pánů a paní Hřebejků, Marhoulů, Holubových, Hrušínských, Geislerových, Klusů, Svěráků, Hrzánových, Bartošků, Dyků a dalších.

Aby bylo jasno. Neupírám nikomu právo na názor a jeho vyjádření – chraň bůh. Jen nejsem přítelem poučování, bohorovnosti, sebejistoty a přesvědčení o vlastní neomylnosti a nadřazenosti, která často z řady umělců stříká, jak peníze z našich kapes na jejich umělecké špásy.

Hlásné trouby za každého režimu

Z jakého titulu se zrovna oni staví do role těch, kteří mají právo (chápané jimi možná jako povinnost) poučovat všechny ostatní? Zrovna ti, kteří v každé době byli, jsou a budou z logiky věci předsunutou frontou a hlásnou troubou režimní propagandy. Ne všichni, ale nemalá část z nich. Ti, kteří často nejsou schopni sami zvládat vlastní emoce a řídí se jimi možná více než rozumem. Chápu, že je často těžké odolat, dostanete-li možnost a nabídku, zejména když jste o své pravdě přesvědčeni. Ale

myslím, že jde zejména o věc soudnosti a pokory. Nepřeceňovat sebe a nepodceňovat ostatní.

Sám Miloš Kopecký - bezpochyby herecká legenda - například řekl, že „inteligentní člověk si přece večer nenasadí nos a nejde předstírat, že je někdo jiný“. A docela trefně své „bývalé kolegy“ v jednom rozhovoru vystihla dětská herecká hvězda Roman Čada (Můj brácha má prima bráchu, Krakonoš a lyžníci, ...): „Upřímně řečeno, ani jsem od těch herců nikdy nic moc chytrého neslyšel. Mně přišlo, že potom celou tu jejich osobnost tvoří ty jejich role. Když se nemůžou vžít do role, tak v principu mi přišlo, že řada těch lidí byly velmi prázdný osobnosti.“